

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom  
Spisová značka: 4Csp/32/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520201778  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Búliková  
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3520201778.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Alenou Búlikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. Y., O. XXX/X, štátne občianstvo SR, o zaplatenie 9.837,81 € s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie 253,43 € s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 96 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.06.2020 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 9.837,81 € spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 29.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca dôvodil tým, že jeho právny predchodca /Consumer Finance Holding, so sídlom Kežmarok, Hlavné nám. 12, IČO: 35 923 130/ so žalovaným uzavrel dňa 20.01.2017 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 10.000 € („Schválená výška pôžičky“). Žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 120 mesačných splátkach po 165,37 €, a to až do celkovej sumy pôžičky 19.844,40 €. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil 1.476,41 €. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca dňa 27.09.2017 listom - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko ani tak k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.11.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 23.11.2017 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Právo žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru bolo upravené v bode 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 9.837,81 €, s tým, že zahŕňal okrem istiny aj náklady na vymáhanie vo výške 58,43 €. K žalobe žalobca pripojil predmetnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.01.2017, predžalobnú upomienku z 27.09.2017 spolu s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 23.11.2017 (bez doručenky) a prehľad splátok a úhrad, notársku zápisnicu o rozdelení spoločnosti pôvodného žalobcu.

3. Žaloba s prílohami bola žalovanému doručená dňa 28.09.2020.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že uznáva dlh žalobcu, momentálne ho však nemá ako zaplatiť, preto žiadal o možnosť splátkového kalendára.

5. Pôvodný žalobca v replike poukázal na to, že žalovaný nepoužil prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktorý by mali vplyv na posudzovanie oprávnenosti žalovanej pohľadávky a podanú žalobu žiadnym spôsobom nespochybnil. Odporučil žalovanému naďalej vykonávať čiastočné úhrady dlhu. Poukázal na slobodnosť, zrozumiteľnosť a vážnosť, t.j. platnosť uznávacieho prejavu žalovaného, s tým, že tento v tomto štádiu konania môže byť podkladom pre rozhodnutie formou rozsudku pre uznanie podľa § 282 a nasl. CSP, ktorého vydanie však súdu nenavrhol.

6. Podaním zo dňa 12.01.2021 žalobca oznámil, že došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky a zároveň navrhol, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ktorá uplatnenú pohľadávku nadobudla zmluvou o postúpení pohľadávok. Žalovanému bolo postúpenie pohľadávky oznamované písomne postupcom. K tomuto podaniu bola pripojená žiadosť o postúpenie a prevod, prílohy rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a list postupcu z 22.12.2020, ktorým žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky. Zmenu strán na strane žalobcu súd pripustil uznesením č.k. 4Csp/32/2020-55 zo dňa 19.01.2021.

7. Nový žalobca podaním zo dňa 18.02.2022 súdu oznámil, že zo strany žalovaného došlo po podaní žaloby k čiastočnej úhrade žalovanej pohľadávky nasledovne: 15 € dňa 21.05.2020; 20 € dňa 24.02.2021; 20 € dňa 18.03.2021; 20 € dňa 16.04.2021; 20 € dňa 13.05.2021; 20 € dňa 02.07.2021; 20 € dňa 03.09.2021; 20 € dňa 17.09.2021; 20 € dňa 14.12.2021 a 20 € dňa 14.01.2021. Z uvedeného dôvodu vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 195 € s príslušenstvom a v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 58,43 €.

8. Na nariadenom pojednávaní dňa 25.02.2022 sa zúčastnil len žalovaný. Žalobca svoju neúčast' riadne ospravedlnil.

9. Vzhľadom k späťvzatiu žaloby v časti o zaplatenie 195 € s príslušenstvom a o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 58,43 €, súd podľa § 145 ods. 2 CSP, výrokom I. konanie zastavil v časti o zaplatenie 253,43 € s príslušenstvom.

10. V rámci dokazovania sa súd oboznámil so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.01.2017 a zistil, že na základe tejto zmluvy bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver s nasledujúcimi parametrami: druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský; celkové náklady spotrebiteľa: 9.248 €; celková výška a mena úveru (pôžička S): 10.000 €; celková čiastka 19.248 €; splátka 165,37 €; z toho poistenie 4,97 €; sadzba poistenia 3,10 %; počet splátok (n): 120; priemerná hodnota RPMN 9,27 %; RPMN (X): 15,90 %; fixná ročná úroková sadzba 15,90 %; prvá splátka splatná dňa: 20.02.2017; termín konečnej splatnosti: 20.01.2027; odplata: 16,50 %; najvyššia prípustná výška odplaty 20 %; ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci.

11. Podľa bodu 9.2 zmluvy mala spoločnosť právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky alebo jej časti po dobu dlhšiu ako 3 mesiace za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.09.2017 doručenu žalovanému dňa 04.10.2017 bol žalovaný upozornený na existenciu nedoplatku v celkovej výške 387,55 €, s tým, že ak do nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2017 do 05.11.2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

13. Žalobca predložil súdu aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2017, ktoré bolo žalovanému zaslané obyčajnou zásielkou.

14. Podľa Prehľadu splátok a úhrad, ktorý žalobca pripojil do spisu, žalovaný sa po prvý raz dostal do omeškania so zaplatením časti splátky zročnej dňa 20.07.2017. Následne riadne a včas neuhradil splátky vo výške 165,37 € zročne dňa 20.08.2017, 20.09.2017 a 20.10.2017. Dňom 19.11.2017 veriteľ zaevidoval zosplatenie úveru vo výške 9.767,46 €. Po zosplatení veriteľ od žalovaného prijal ešte viacero drobných úhrad. Podľa predloženého prehľadu splátok žalovaný veriteľovi do 30.04.2020 zaplatil celkom sumu 1.476,41 €.

15. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu v čiastočnom späťvzati žaloby, žalovaný žalobcovi v ďalšom období od 21.05.2020 do 14.01.2021 uhradil ešte sumu 195 €.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 526 cit. zák. postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

19. Keďže sa žalobca domáhal priznania pohľadávky postúpenej bankou - pôvodným žalobcom, súd najskôr skúmal splnenie zákonom stanovených predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Otázka platnosti postúpenia uplatnenej pohľadávky /Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017/, je totiž rozhodujúcim kritériom pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní.

20. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t.j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t.j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 205/2009), preto nepostačuje, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu legitímáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

21. V prípade pohľadávky banky je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná (dospelé splátky), za predpokladu doručenia predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie dlžníkovi a následného umožnenia 90 dňovej lehoty na splnenie dlhu pred postúpením pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo zákon o bankách, pričom ich nedodržanie zákon sankcionuje neplatnosťou postúpenia pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Písomná výzva banky dlžníkovi / klientovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je teda faktickým úkonom, ktorého platnosť je nevyhnutnou podmienkou pre platnosť postúpenia pohľadávky banky voči jej klientovi.

22. Hoci žalobca tvrdil, že boli splnené predpoklady pre postúpenie uplatňovanej bankovej pohľadávky pôvodným žalobcom /Všeobecná úverová banka, a.s./, podľa názoru súdu toto tvrdenie v konaní nebolo preukázané.

23. V konaní jednak nebol produkovaný žiaden dôkaz o tom, že by Všeobecná úverová banka, a.s. doručovala žalovanému výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. že by mu vôbec nejakú výzvu

ako banka doručovala. Žalovanému tak nemohla začať bežať zákonná 90 dňová lehota na splnenie dlhu voči banke, ktorej márne uplynutie umožňuje banke pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Doručenie výzvy banky v tomto konkrétnom prípade nemohlo nahradiť ani doručenie podanej žaloby žalovanému súdom v priebehu tohto konania. Žaloba s prílohami bola súdom žalovanému doručená dňa 28.09.2020, teda 90-dňová lehota uplynula dňa 26.12.2020. Podľa oznámenia postupcu však došlo k postúpeniu pohľadávky už 21.12.2020 (viď č.l. 51), čiže skôr, než uplynula 90 dňová lehota stanovená § 92 ods. 8 zákona o bankách.

24. Keďže nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre postúpenie bankovej pohľadávky, súd nemal inú možnosť, než konštatovať absolútnu neplatnosť postúpenia žalobou uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu a tým pádom aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na jeho strane. Táto skutočnosť je tak bez ďalšieho dôvodom pre zamietnutie žaloby ako celku, keďže žalobca nie je nositeľom žalobou uplatneného práva.

25. Pokiaľ žalobca v konaní produkoval dôkaz, že žalovaný bol pôvodným veriteľom /Consumer finance holding, a.s./ vyzývaný na úhradu omeškaného dlhu Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.09.2017, ktorá bola do dispozície žalovaného preukázateľne doručená dňa 04.10.2017, ako aj Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2017, ktorého doručenie preukázané nebolo, súd považuje za potrebné uviesť dve skutočnosti:

26. Za prvé, ani jedna z týchto výziev nemôže byť považovaná za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože nebola zasielaná Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako kvalifikovaným veriteľom, ale obe výzvy boli vystavené ešte pôvodným veriteľom - spoločnosťou Consumer finance holding, a.s., ktorý právne postavenie banky nemal.

27. Za druhé, predžalobná upomienka zo dňa 27.09.2017 môže byť považovaná za výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ, na základe ktorej by veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu podľa § 565 OZ. Samotné predčasné zosplatnenie je však jednostranným adresovaným právnym úkonom veriteľa, ktorého účinky môžu nastať až v momente, keď je doručený do dispozičnej sféry dlžníka (§ 45 ods. 1 OZ), t.j. žalovaného. Táto skutočnosť však v konaní preukázaná žiadnym spôsobom nebola. Z uvedeného dôvodu nemohlo dôjsť ani k predčasnému zosplatneniu pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.01.2017, ako to tvrdil žalobca. Predmetom postúpenia sa tak s vysokou pravdepodobnosťou stala pohľadávka banky, ktorá v skutočnosti v uvedenej výške ani neexistovala, čo predstavuje len ďalší dôvod pre záver o absolútnej neplatnosti postúpenia žalobou uplatnenej pohľadávky na súčasného veriteľa.

28. Keďže v prejednávanej veci nebolo preukázané, že žalobca žalobou uplatnenú pohľadávku nadobudol, nie je v tomto konaní na jej uplatňovanie aktívne vecne legitimovaný, preto súd bez ďalšieho žalobu v celom rozsahu zamietol.

29. Súd len pre úplnosť dodáva, že predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere je navyše potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ZoSpÚ), nakoľko zmluva obsahuje prinajmenšom nesprávny výpočet celkovej čiastky a celkových nákladov spotrebiteľa, nakoľko pôvodný veriteľ nezahrnul do svojich výpočtov dohodnuté poistné.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 96 %. Žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v časti 195 € tým, že túto sumu žalobcovi dobrovoľne uhradil po začatí konania. Žalobca sa pôvode domáhal zaplata sumy 9.837,81 €, pričom bol procesne úspešný v časti 195 €, t.j. vo výške 2 %. Žalovaný bol procesne úspešný vo zvyšnej časti 2.939,79 €, t.j. vo výške 98 %. Čistý procesný úspech žalovaného tak predstavuje 96 % (98 % - 2 % = 96 %).

31. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).